

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **V. J.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2018, č. j. OD 439/18-2/67.1/18112/Li, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 1. 2022, č. j. 31 A 8/2018 - 79,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který mu bude zaplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Soud **vyzývá** zástupce žalobce, aby ve lhůtě **1 týdne** od doručení tohoto usnesení sdělil číslo bankovního účtu, na který má být zaplacený soudní poplatek vrácen.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Správními rozhodnutími byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Toho se dopustil tím, že jako provozovatel motorového vozidla nezajistil dodržování povinností řidiče, přičemž blíže neučený řidič dne 10. 8. 2017 v 19:19 hodin v obci Turnov překročil nejvyšší povolenou rychlost 80 km/h, kdy mu byla stacionárním úsekovým rychloměrem používaným Městskou policií Turnov naměřena rychlost 89 km/h (po odečtení odchylky). Tím došlo k porušení § 4 písm. c) citovaného zákona a přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož předpisu.

[2] Žalobce proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobou. Původní zamítavý rozsudek krajského soudu ze dne 25. 3. 2020, č. j. 31 A 8/2018 - 33, Nejvyšší správní soud zrušil rozsudkem ze dne 21. 10. 2021, č. j. 9 As 89/2020 - 36, a věc vrátil krajskému soudu k doplnění dokazování týkajícího se naplnění informační povinnosti podle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obecní policii“). Krajský soud v návaznosti na to vydal nyní napadený rozsudek, kterým po doplnění dokazování žalobu opět zamítl.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá tento druhý rozsudek krajského soudu opakovanou kasační stížností s jedinou námitkou. Dle jeho názoru krajský soud nedostál své povinnosti uložené ve zrušujícím rozsudku kasačního soudu, jelikož z rozhodnutí nelze vysledovat úvahu soudu, kterou dospěl k tomu, že předmětná webová stránka byla zveřejněna v doložené verzi v rozmezí od 5. 4. 2017 do 31. 3. 2019, tj. v době spáchání přestupku. Z napadeného rozsudku není ani zřejmé, o jakou webovou stránku se jedná. Dle stěžovatele je nutné, aby krajský soud jasně označil webovou stránku a objasnil úvahu, na základě které dospěl k závěru, že v této podobě byla zveřejněna v příslušném časovém období.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na své rozhodnutí a napadené rozhodnutí krajského soudu, s jehož obsahem se ztotožnil.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[5] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátem [§ 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

[6] Následně se zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, jinak by ji odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s. a čl. II zákona č. 77/2021 Sb.). Z judikatury vyplývá, že kasační stížnost je přijatelná v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to 1) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo překonání judikatury, nebo 2) v případě zásadního právního pochybení krajského soudu (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS; k aplikaci těchto kritérií po rozšíření institutu nepřijatelnosti na věci rozhodované specializovaným samosoudcem srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS).

[7] V projednávané věci zdejší soud podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele neshledal. Kasační stížnost je tak nepřijatelná.

[8] Vzhledem k tomu, že stěžovatel brojí pouze proti nedostatečně (resp. nepřezkoumatelně) zjištěnému skutkovému stavu po předchozím kasačním zásahu, projednávaný případ se netýká otázky neexistence, nejednotnosti nebo překonání judikatury Nejvyššího správního soudu. Její existenci nezjistil soud ani z napadeného

pokračování

rozsudku nebo vyžádaných spisů. Není tedy naplněna první možnost přesahu zájmů stěžovatele.

[9] Kasační soud dále zkoumal, zda se krajský soud dopustil zásadního právního pochybení. O takové pochybení se jedná, pokud „*se lze domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné*“ (usnesení NSS č. j. 1 Azs 13/2006 - 39).

[10] Z judikatury citované již v předchozím zrušujícím rozsudku (viz rozsudek NSS č. j. 9 As 89/2020 - 36, odst. [17] a [19] a judikaturu tam citovanou) vyplývá, že mělo-li být naplnění informační povinnosti podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii provedeno prostřednictvím webových stránek (což je přijímaný způsob), je nutné mít v řízení možnost posoudit podobu webových stránek, ze kterých bylo vycházeno. Zachycená verze přitom musí odpovídat dni, kdy došlo ke spáchání přestupku.

[11] K nepřezkoumatelnosti rozhodnutí krajského soudu kasační soud připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit samotný obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (usnesení rozšířeného senátu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Její konstatování tak je vyhrazené výjimečným případům, kdy není z odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec patrné hodnocení podstatných důvodů či skutečností uplatněných v žalobě. Nepřezkoumatelnost potom nezakládá stručnost nebo argumentační chudost napadeného rozhodnutí (usnesení rozšířeného senátu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016 - 123, č. 3668/2018 Sb. NSS, odst. [29]). Nejvyšší správní soud zároveň podotýká, že nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatele o tom, jak podrobně by mu mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která kasačnímu soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016 - 24; či rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017 - 35, odst. [18]).

[12] Na tomto základě kasační soud konstatuje, že krajský soud se nedopustil zásadního právního pochybení. V soudním spise jsou zachyceny webové stránky města Turnov v době mezi 5. 4. 2017 a 31. 3. 2019, kterými krajský soud provedl důkaz na ústním jednání dne 19. 1. 2022 o naplnění informační povinnosti. Tím byl naplněn požadavek dřívějšího zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu. Krajský soud zároveň v příslušné části odůvodnění (bod 51. napadeného rozsudku) vystihl podstatu věci a své závěry odůvodnil provedeným dokazováním.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost přijatelnou podle § 104a s. ř. s., a proto ji odmítl.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

[15] V souladu s usnesením rozšířeného senátu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 10 Afs 186/2014 - 60 (č. 3396/2016 Sb. NSS), se v případě opakované kasační stížnosti téhož účastníka, k jehož kasační stížnosti bylo dřívější rozhodnutí krajského soudu zrušeno, soudní poplatek neplatí. Nejvyšší správní soud proto vrací zaplacený poplatek za kasační stížnost stěžovateli zpět v souladu s § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Částka bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[16] Nejvyšší správní soud dále vyzval zástupce stěžovatele ke sdělení čísla bankovního účtu, na který má být soudní poplatek vrácen. K tomu určil lhůtu 1 týdne, kterou shledal jako přiměřenou povaze požadovaného úkonu. V případě neuposlechnutí výzvy ve stanovené lhůtě může být zástupci uložena pořádková pokuta podle § 44 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2022

JUDr. Radan Malík
předseda senátu